

en chance; et Danmark, der er internationalt foregangsland, hvad angår tiden efter olieøkonomien, og som går foran med omstillingen på miljø- og energiområdet; et Danmark, der deler den stigende rigdom retfærdigt, så mennesker ikke kobles af og efterlades i en ny fattigdom; et Danmark med en velfungerende offentlig sektor, der kan give den service og støtte, der hører til et udviklet, velfungerende samfund.

Alt det her forudsætter et politisk opgør med den nuværende regering og Dansk Folkeparti. Derfor er vi glade for i SF, at de partier, der vil af med den nuværende regering, vinder frem.

Vi støtter også den folkelige bevægelse, der vokser frem lige nu som modvægt til den borgerlige regerings politik. Alt det skal vokse sig endnu stærkere i den kommende tid.

Vi vil derfor også både i sommerferien og efter sommerferien være det tydelige oppositionsparti. Men vi vil ikke blot kritisere. Vi har også fremlagt en 100-punkts-plan, og vi vil fortsætte med at fremlægge alternativer til den skæve politik, der føres i disse år.

De borgerlige ordførere forsøger at benægte det, men det er jo en kendsgerning, at Danmarks omdømme i verden er raslet nedad. Hvis man er i tvivl, kan man kigge på de internationale målinger, der foretages, af Danmarks renommé. Danmark var engang kendt for udsyn, for tolerance, for hjælp til mennesker i nød. Det højrationalt flertal har givet Danmark et ry som indadvendt, intolerant og i fantastisk grad optaget af sig selv.

Danmarks fatale håndtering, eller regeringens fatale håndtering, af den såkaldte Muhammedkrise bragte Danmark ud i den største udenrigspolitiske krise, med statsministerens ord, efter anden verdenskrig.

Må jeg komme med et kort citat:

Den danske regerings attitude i Muhammedkrisen har udgjort en større krænkelse af verdens muslimer end selve de karikaturtegninger, der startede hele krisen.

Det er et citat fra den ekspertrapport, der blev bestilt og offentliggjort af Udenrigsministeriet. Det er stærke ord.

Jeg forstår også godt hr. Rohdes fascination af politikere, der er i stand til at udtrykke sig klart og fyndigt i Muhammeddiskussionen, specielt fordi hr. Rohde jo holdt et meget langt indlæg i sin ordførertale. Jeg forstår godt hr. Rohdes fascination af politikere, der er i stand til at udtrykke holdninger til ytringsfrihed og den her krise kort og fyndigt, og derfor takker jeg for det

referat af mine brevvekslinger, som hr. Rohde tog i sin mund. Jeg forstår godt, når man selv er nødt til at udtrykke sig så langstrakt, at man selvfølgelig kan få en voldsom bekymring for politikere, der er i stand til at udtrykke sig kort og fyndigt.

Danmark deltager som bekendt fortsat. Vi er et af de få tilbageblevne lande i Bushs krig i Irak, en krig, der ikke alene har affødt ufattelige lidelser for uskyldige mennesker i Irak, senest masakren på 24 mennesker, heraf en hel del børn, i en by 200 km fra Bagdad, men også en ulovlig krig, med Kofi Annans ord, der medfører en dramatisk stigning i modsætningerne mellem den arabiske og den vestlige verden, og som i øvrigt har fået terroren i verden til at eksplodere.

Danmark er en del af det irakiske mareridt med napalm, med klyngebomber, med civile ofre, med tortur, med borgerkrig, med en miljøkatastrofe, med fejlernærede børn, hvis antal er fordoblet siden de allerede høje tal, inden krigen startede.

Statsministeren har jo valgt tavshedens strategi i den her sag. Han har valgt at give afslag på 271 henvendelser om interview – 271 henvendelser om interview – har ikke givet et interview siden marts 2004, fordi det er en ubehagelig sag at lade sig interviewe om. Det er egentlig underligt, at vi i et åbent demokratisk samfund tillader, at magthaverne sådan tager stilling til, hvad de synes er bekvemt at udtale sig om, og hvad der er ubekvemt. Men nej til interview, ingen skidt på hænderne.

Kl. 17.00

Statsministeren skal jo på besøg hos George Bush. Jeg vil godt bede statsministeren diskutere følgende citat fra Bush, den amerikanske præsident. Han sagde for en måned siden på amerikansk tv:

Jeg er på mission for Gud. Gud sagde til mig: George, drag ud i verden og bekæmp terroristerne i Afghanistan. Og det gjorde jeg så. Og så sagde Gud: George, drag ud i verden og sæt en stopper for tyranniet i Irak. Og det gjorde jeg så.

Statsministeren har på det sidste gjort sig til talsmand for synspunkter på forholdet mellem politik og religion. Jeg tror, der er meget behov for, at statsministeren tager sine forskellige kronikker med, får dem oversat til engelsk eller amerikansk, eller hvad Bush nu bedst begriber, og prøver at forklare, at den her type religiøs fundamentalisme bekymrer i Europa. For jeg antager, at statsministeren har haft andre spindoktorer end Bush, da statsministeren besluttede, at